

Кочуг Д. О.

3 курс, видавничо-поліграфічний інститут,

НТУУ «КПІ»

Науковий керівник:

Прухницька О. В., ст. викладач

кафедри соціології ФСП НТУУ «КПІ»

Міжнародні політичні організації та їх роль у врегулюванні зовнішніх політичних конфліктів

Роль міжнародних організацій у врегулюванні міжнародних конфліктів стала поширеною у XX столітті. По-перше, цим організаціям під силу попередити колізію інтересів між країнами, а також допомогти мирно врегулювати спір. По-друге, вони мають відносно нейтральну позицією у конфліктах.

Діяльність міжнародних організацій гарантує вирішення конфліктів мирним шляхом. До них відносяться ОПЕК, ООН, ОБСЄ, Європейський Союз, НАТО, Ліга арабських держав, Організація африканської єдності, Рада Європи та ін. Основною метою даних організацій є забезпечення міжнародної загальносвітової та регіональної безпеки. Хроніка засвідчує, що попередження міждержавних спорів є гарантією світового прогресу ісприяє уникненню конфліктів у політичному житті самої країни.

Важлива роль у врегулюванні спорів належить Організації Об'єднаних Націй. Головне завдання - підтримка миру та безпеки у світі. Організація Об'єднаних Націй грає велику роль у врегулюванні міжнародних спорів. За підсумками з 1945 р. відбулося понад 300 конфліктів у світі, і ООН допомагала вирішити майже 200. Наприклад, соціологи Д. Плано і Р. Ригас проаналізували дії ООН щодо врегулювання 123 конфліктів у період з 1945 по 1980 рр. Вони визначили, що успішність досягає 51%. А. Бенкет відзначав, що врегулювання понад 90% міжнародних конфліктів відбулося за рахунок миротворчих зусиль ООН. Концепція ООН у напрямі підтримки світової безпеки створюється на основі її зусиль у сферах миротворчості, підтриманні миру, превентивної дипломатії.

Миротворчість - це заходи, спрямовані на врегулювання колізій між ворожими сторонами за допомогою переговорів, компромісів, інших мирних засобів, які передбаченні в главою Статуту ООН.

Підтримання миру – операції, проведені військовим шляхом. Використовуються для встановлення миру і попередження конфліктів.

Превентивна дипломатія передбачає дії, спрямовані на попередження появи спорів між сторонами, уникнення переходу існуючих розбіжностей у конфлікти, зменшення масштабів колізій після їх виникнення.

Діяльність інших міжнародних організацій спрямована на узгодження дій на території певного регіону: Організація Північноатлантичного договору (НАТО), Ліга арабських держав (ЛАД), Співдружність незалежних держав (СНД), Організація з безпеки і співробітництва в Європі (з 1995 року), Організація американських держав, Організація африканської єдності (ОАЄ). Установчі акти цих організацій передбачають положення щодо колективних заходів у разі озброєного нападу на будь-якого з їхніх членів. Такі організації часто підтримують мирну ситуацію за допомогою спеціально створених сил. Наприклад, в 1971 році Ліга арабських держав створила міжарабські сили з роз'єднання в Лівані ("зелені каски"), щоб припинити конфлікти між релігійними угрупованнями. У 1981 році Організацією африканської єдності було створено Міжафриканські сили з підтримки миру. Вони забезпечували виконання домовленостей угоди між угрупованнями в Чаді.

Таким чином, міжнародні організації спрямовують свої зусилля, в першу чергу, на безконфліктне вирішення питань, які є наслідком протиріч між країнами, певними угрупованнями, політичними, релігійними силами. Діяльність організацій передбачає максимально можливе зменшення наслідків потенційних спорів, що мають негативний характер. Тобто, основою заходів та методів попередження та вирішення міжнародних конфліктів є принципи демократії та миру.